

Oversigt over bilag

Bilag 1: Transskribering af interview med Casper Abildgaard Ravn og Julie Abildgaard Ravn

Bilag 2: Storyboard

Bilag 3: Coloured Cognitive Map

Bilag 1

Interview med Casper Abildgaard Ravn og Julie Abildgaard Ravn

Casper er lærer på ConCura Skole i Holbæk Kommune.

Julie er skolepædagog på Heldagsskolen i Slimminge i Køge Kommune.

Interviewer: *Har I arbejdet med genbrug af affaldsmaterialer i skolen?*

Julie: Ja, altså vi har haft vores 3. til 6. klassere med ud til Vestforbrændingen. Det var meget lærerigt, og børnene fik sådan en kasse med skrald, som de skulle sortere. Sådan blød plast, hård plast, metal osv. Det kunne børnene godt lide. Så fortalte medarbejderne om, hvordan det bliver sorteret på forbrændingen, mens børnene selv sad og sorterede.

Interviewer: *Var der noget du eller eleverne bed særligt mærke i?*

Julie: Altså børnene synes bare, det var sjovt at se alt muligt, og at de selv fik lov til at lave noget. Jeg kunne også mærke på dem, at de huskede det der blev sagt, og sådan forstod det ret fint. Jeg synes det var meget interessant, da de fortalte om de store brændeovne og om slagger.

Interviewer: *Hvad er slagger?*

Julie: Jeg forstod det som om, at alt det der bliver sorteret forkert, altså hvis blød plast bliver fanget i maskinernes arme eller sådan tandhjul, så kan det ødelægge maskinerne og det er dyrt. Ja, og sådan hvis plastik og skrald smelter og bliver lavet om til slim osv. så er det slagger. Hov, vi har faktisk også lavet temauge om

de der klimanørdre. Altså fra Ramasjang med lille- og storenørdre. Der lærte de om vindmøller.

Casper: Vi har det sådan mest bare inde i undervisningen, men det er ikke helt mig der står for naturvidenskab, så er ikke helt sikker.

Interviewer: *Hvad har I af erfaringer med at inkorporere kreativitet i undervisningen?*

Casper: Altså mange af de elever jeg har er lidt ældre, så de laver ikke helt så meget kreativt, men det er da en god måde at lære på. Det er godt at arbejde på forskellige måder, altså sådan forskellige tilgange til informationerne. Så eleverne kan få informationen ind fra flere vinkler.

Julie: Nu arbejder jeg jo med specialområdet, og der er det meget forskelligt, hvordan eleverne lærer. F.eks. dem der har autisme kan ofte slet ikke arbejde kreativt, de forstår ikke meningen bag det og det bliver alt for abstrakt og meningsløst for dem. Men sådan for andre elever kan det være godt. Det er måske en god ide at blande forskellige former for tilgange. Sådan hvis øvelsen er kreative, så skal de måske lave noget aktivt bagefter, eller huske af fremlægge det de har lavet. På den måde ved eleverne, hvad de skal bruge øvelserne til. Sådan med en fremlæggelse så ved eleverne, at det de laver skal de også kunne tale om. Så gør de sig mere umage. Kreativitet er ret fint, altså hvis det er ordentligt sat op og sjovt for eleverne.

Interviewer: *Hvilke didaktiske metoder vil I anbefale til 5.-6. klasses elever?*

Julie: Altså vi bruger jo ikke som sådan særlige didaktiske metoder, vi tænker I hvert fald ikke over det til dagligt. Vi har det jo sådan bare i baghovedet hele tiden fra studietiden, men det er jo også ved at være et par år siden haha. Man lærer jo børnene at kende, og hvad der virker for dem. F.eks. som sagt, de børn jeg har med autisme kan slet ikke arbejde kreativt. De har brug for struktur og meget stringente retningslinjer. Hvor andre børn synes det er sjovt og lærerigt med kreativitet. Jeg har erfaret, at de fleste børn godt kan lide at bevæge sig, så husker de bedre. Så vi laver nogle gange nogle små lege eller løb udenfor, så husker de

det de har lært. Når I skal lave noget undervisningsmateriale til børn, så er det rigtig vigtigt at de føler sig trygge. F.eks. en video eller noget hvor de får forklaret hvad de sådan skal lave, virker for det meste ret godt. Så kan de også gøre det i deres eget tempo. Vi arbejder med sådan noget ”find to learn”, hvor de laver et lille løb agtigt, når de har lært noget. Sådan et stjerneløb, hvor de skal svare på nogle spørgsmål.

Interviewer: *Hjælper det eleverne?*

Julie: Ja meget, for så evaluerer de selv hvad de har lært og bliver sådan tvunget til at huske hvad de har lært. Det er jo en slags måde at teste børnene på, uden at det sådan er formelt. Det virker godt for så føler børnene ikke, at det er en prøve eller test, men så husker stadig hvad de har lært.

Interviewer: *Du sagde også, at det var vigtigt at børnene er trygge. Hvad kan vi gøre for at de er trygge?*

Julie: Så hvis I kommer ind i en klasse, skal I huske at introducerer jer selv først og sådan noget. Altså lige fortælle om jer selv, så børnene ved hvem I er. Børn lærer bedst når de er trygge ellers lærer de slet ikke. Så de skal lige kender jer først, så er de ikke så påpasselige og nervøse. Derefter kan I måske fortælle lidt om jeres projekt, og hvad meningen eller sådan målet med det er. Sådan både hvad I får ud af det og hvad de, altså eleverne, får ud af det.

Interviewer: *Hvilke pædagogiske metoder vil I anbefale til 5.-6. klasses elever? Altså skal man være påpasselig med hvordan man præsenterer problemstillingerne?*

Casper: Øhh, altså når jeg taler om emner som dette er jeg meget påpasselige med hvordan jeg præsenterer informationerne. For man skal jo passe meget på med børn, da de hurtigt bliver bekymrede eller angste. Jeg har et par elever med angst og dem passer jeg meget på. Med børn må man ikke skræmme dem, eller prøve at ændre deres vaner alt for meget eller sådan for hurtigt i hvert fald. Det kan de fleste børn ikke klare, og det er jo både børn indenfor specialområdet og normalområdet.

Julie: Ja, og I skal ikke prøve at presse nye ting ned over dem, sådan at de skal købe nye ting osv. Det kan man gøre med voksne, men det skal man ikke gøre med børn.

Interviewer: *Ja, altså vi har bevidst valgt skræmmekampagner fra, da vi hellere vil inspirere og informere elever frem for at skræmme dem.*

Interviewer: *Har I forslag til forbedringer af vores materiale?*

Casper: Det er rigtig godt det materiale du sendte til os. Jeg synes det er godt med en tidslinje eller sådan en estimeret tid på, hvor lang tid tingene tager. Så jeg kan se, at f.eks. dette modul tager 2 timer osv. Jeg kan se, at I også gjorde det med at lave forslag til klasses Diskussioner, det er rigtig godt. For ellers tænker børnene måske ikke så meget over det de har lært. Hvis der er et par små ting til f.eks. at inspirere børnene, altså f.eks. små facts eller ting børnene selv kan gøre af gode ting, så ville det også være godt.

Julie: Jeres to øvelser var rigtig gode. Altså godt at I har lavet den der tidslinje først, så kortlægger børnene også hvad plastik er og hvordan dets levetid sådan er. Og den anden øvelse er også god. Så kan de lave noget selv.

Interviewer: *Er de ting vi har foreslået alderspassende? Altså en taske, pynt osv.*

Julie: Ja det synes jeg. Det med pynt er nok det bedste for der kan alle være med. Der vil altid være nogle, særligt pigerne, som føler at de er for voksne til at lege på den måde, så det er godt at de kan lave noget pynt, det tror jeg gerne alle vil. Eller lige nu måske noget julepynt, eller sådan hvis der er en højtid, når de laver det.

Interviewer: *Vi har læst at mange børn har klimaangst, er det noget I har lagt mærke til?*

Casper: Ja, jeg kan sagtens mærke på mine elever, at de ved meget om alt muligt. De bliver jo også bombarderet fra alle mulige vinkler. Ja altså fra de voksne, skolen og sociale medier med facts og tal og videoer osv. Mange af dem bekymrer sig jo, som alle os voksne, problemet er bare, at de ser problemet meget større end vi gør. For det tynger meget, at de ikke selv kan gøre noget ved det. For det er jo ikke et problem de skal løse, eller for den sags skyld kan gøre noget ved, når de er

så unge. Det er jo også det der bekymrer dem, sådan ja. Jeg passer meget på med, hvad jeg siger til børnene, for de ved jo allerede rigtig meget. Også sådan ift. min undervisning, er jeg meget påpasselige med at vælge mit undervisningsmateriale, for eleverne har ikke brug for at blive fortalt 100 gange hvor dårligt det står til, de har mere sådan brug for, at få nogle redskaber eller fif til hvad de selv kan gøre.

Julie: Der har jo altid været noget at bekymre sig om gennem generationerne. Jeg kan da huske, da jeg skulle på studietur i 10. klasse, det var lige efter 9/11, så der var vi alle bange. Vi var i London og der var simpelthen folk der ikke tog med på studieturen pga. terror. Vi var jo alle bange for at tage undergrunden osv. Da min mor var barn og ung var de jo bange for den kolde krig og atombomber. Ja, og helt tilbage til min mormor var det jo 2. verdenskrig. Jeg tror altid der har været noget sådan, at man har været bange for gennem generationerne.

Casper: Hvis jeg lige må supplere lidt, så er det der er særligt ved det nu er, at problemet jo faktisk er noget vi kan gøre noget ved. Altså vi kan jo selv påvirke problemet eller gøre det bedre. Måske er det ret vigtigt, at I fokuserer mest på det I jeres opgave. Så i ikke bare gør børnene mere bange og angst end de jo allerede er. Børn får jo hurtigt dårlig samvittighed over, at de er magtesløse. De føler jo lidt at de ikke selv kan gøre noget, de ved bare, at det er dårligt. Man må ikke overstimulere børnene. Måske er det godt, hvis sådan, at jeres undervisningsmateriale er sådan lidt mere optimistisk, hvis det giver mening. Så det ikke som du sagde er en skræmmekampagne, men mere er informerende og får børnene til at føle, at de godt selv kan gøre noget. Det fylder jo allerede meget hos børn.

Bilag 2

Storyboard

Problem: Der produceres for meget plastik, der ikke genanvendes

Det er dårligt for jordens ressourcer og forurener...

Hvad kan vi gøre for at løse problemet?

Vi vil fokusere på børn og hvordan en kreativ formidling om genbrug af plastik kan se ud

Børn kan benytte det skrald de selv producerer. Mad er ofte pakket ind i plastik- engangsemballage. Dette gør det nemt at sælge og opbevare.

Men når maden er spist, er plastikken tilbage! Dette plastik bliver ofte bare smidt ud og aldrig brugt igen. Det tærer på jordens ressourcer.

OPSKRIFT

Med denne information kan vi designe en "opskrift" om, hvordan man kan genanvende netop det plast-emballage, som man selv smider ud.

Det skal bruges:
Plastikemballage
Strygejern
Bagepapir
Saks

Man skal først samle sit plastik-engangsemballage affald sammen. Derefter skal man lægge 2 lag plastik sammen mellem det foldede bagepapir

Derefter fold bagepapiret henover plastikken og stryg det hele sammen i ca. 20 sek.

Hvis nødvendigt og ønsket, man man tilføje mere plastik for at få et tykkere produkt

Stryg endnu en gang og tjek undervejs om lagene er smeltet sammen

Når det hele er smeltet sammen ser det ca. sådan her ud.

Nu skal det ønskede design vælges og klippes ud. Designet kan f.eks. være et penalhus, pung eller pasker

Ved dette valgte design skal siderne smeltes sammen

Dette bestemte design er en lille taske til f.eks. sin telefon eller nøgler.

Her vises den lille taske med den påsatte plastikrem, lavet på samme måde som tasken

Vi vil nu igennem vores kampagne målrettet til Natur/teknologi elever, formidle viden om kreativ genbrug af plast og engangsemballage

Vores
drømmescenarie

Eleverne får noget lærerigt ud af undervisningen, som de både synes er sjovt og interessant. Helt optimalt går de hjem til sin familie, fortæller om projektet, videreformidler viden og bruger det vi har lært dem

Hovedfokuset er at få genbrugt plastik-engangsemballage på en kreativ måde, som ellers ville ende som skrald. Miljæproblemmet vil vi prøve at nudge til børnene via processen.

Bilag 3

Coloured Cognitive Map

